

Motion till riksdagen 2010/11:Sf342

av **Andreas Carlson och Caroline Szyber (KD)**

En solidarisk och human flyktingpolitik i Europa

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige alltid ska undanta ensamkommande flyktingbarn från Dublinförordningen när risken finns för att deras rättigheter, vid ett återsändande, kommer att kränkas och att Sverige ska verka för att ett sådant undantag från Dublinförordningen även införs på EU-nivå.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att EU vidtar kraftiga åtgärder för att rätta till de missförhållanden som råder i asylmottagandet i vissa EU-länder.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att alla EU-länder tar emot kvotflyktingar och att EU-länderna sammantaget tar emot fler kvotflyktingar än i dag.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att den europeiska flyktingfonden görs permanent och att fonden får större resurser.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur ett system med ett ”nödvisum” till asylsökande skulle kunna fungera i syfte att skapa fler legala vägar in i EU.

Flyktingpolitik inom EU

Kristdemokraterna är övertygade om att Sveriges medlemskap i EU för med sig mycket positivt. Den fria handeln och den fria rörligheten mellan medlemsländerna ger en god utveckling för samtliga medlemsländer. Inom EU

Fel! Okänt namn på

finns också möjligheten att ta beslut om andra stora och gränsöverskridande frågor. Migrations- och flyktingpolitiken är exempel på en sådan fråga. Vi ser det därför som en självklarhet att man inom EU ska samordna denna politik. Samtidigt ser vi att stora delar av denna politik inte fungerar tillfredställande idag.

Precis som på nationell nivå verkar Kristdemokraterna för en generös och rättighetsbaserad flyktingpolitik även på europeisk nivå. EU måste få en gemensam flyktingpolitik som fokuserar på flyktingars rättigheter mer än på kontroller. Som en av världens rikaste regioner har EU en moralisk skyldighet att ta sitt ansvar för de flyktingar som söker sig hit. Det finns idag alltför många EU-länder som inte tar sitt ansvar i flyktingpolitiken och som håller en alltför låg nivå när det gäller att värna de mänskliga rättigheterna även för asylsökande.

Mot bakgrund av den åldrande befolkning som vi nu ser i flera EU-länder borde medlemsländerna också vara mer måna om en ökad invandring till EU. Genom att ta emot flyktingar hjälper vi människor i nöd samtidigt som vi också förbättrar prognoserna för vår egen ekonomiska utveckling.

Dublinförordningens brister

För att fastställa i vilket land en flykting till EU ska söka asyl finns den så kallade Dublinförordningen. I denna förordning fastslås att asyl ska sökas i ”första asylland”, alltså det land i unionen som flyktingen anlände till först. Denna ordning har sina fördelar och sina nackdelar. Den medför en tydlighet om var en person ska söka asyl. Det gör att ingen riskerar att hamna utanför systemet när inget medlemsland vill ta hand om personens asylansökan och det tar bort möjligheten att söka asyl i flera länder samtidigt.

Problemet med Dublinförordningen är att vissa länder, särskilt länder utmed Medelhavet får ta emot en förhållandevis stor andel av de asylsökande. Dessa länders vilja att ta emot flyktingar och bevilja dem asyl minskar därför. Flera länder har också uppvisat avsevärda brister i mottagandet av flyktingar. EU måste ta ett gemensamt ansvar för att se till att sådana missförhållanden inte tolereras.

Enskilda medlemsstater kan göra undantag från Dublinförordningen och låta personer söka asyl trots att de inte kom dit först. Detta sker i dag mycket sällan. Men med tanke på de förhållanden som råder i vissa länder borde denna möjlighet utnyttjas oftare. När det gäller ensamkommande barn borde det vara en skyldighet för Sverige att inte skicka tillbaka dem till länder där det finns risk att deras rättigheter kränks. I ett längre perspektiv borde ett sådant undantag även införas på EU-nivå. Men viktigast av allt är att fortsätta arbetet med att se till att ingen människas rättigheter kränks inom EU. Tyvärr finns det fortfarande mycket att göra på det området.

Kvotflyktingar

FN:s flyktingkommissariat, UNHCR, bedömer att ungefär 200 000 människor runt om i världen är i behov av så kallad vidarebosättning. Det är dessa flyktingar som sedan brukar kallas för kvotflyktingar. Antalet flyktingar som fick vidarebosättning var 2008 inte fler än 65 000. Sverige tar i dagsläget emot ungefär 1 900 kvotflyktingar per år. I EU är det endast 10 länder som idag tar emot kvotflyktingar och 2008 rörde det sig om sammanlagt 4 400 flyktingar. Det pågår nu ett arbete inom EU om att införa ett gemensamt program för vidarebosättning. Vi är positiva till det arbetet, men ett sådant program får inte bli en ersättning för de nationella åtagandena. Fler länder inom EU måste också uppmuntras att ta emot kvotflyktingar på nationell nivå. I detta arbete spelar Sverige en viktig roll och vår målsättning ska vara att verka för att samtliga EU-länder tar emot kvotflyktingar och att EU-länderna sammantaget tar emot fler kvotflyktingar än vad som sker i dag.

Gör den europeiska flyktingfonden permanent

Det är både rimligt och nödvändigt med en ekonomisk ansvarsfördelning mellan medlemsländerna i flyktingpolitiken. Sådan solidaritet behövs för att sprida kostnader och hjälpa de länder som tar emot en oproportionerligt stor andel flyktingar. Detta blir särskilt viktigt med tanke på de medlemsstater som fortfarande har långt kvar till de andra EU-ländernas ekonomiska välstånd. Att ta emot flyktingar i enlighet med EU:s gemensamma regler kan för dessa länder bli en stor ekonomisk påfrestning. I synnerhet som många av dem utgör EU:s yttre gräns till de regioner där de största flyktingströmmarna finns. Förmodligen skulle också ekonomisk solidaritet bidra till en mer generös hållning i medlemsländerna och därmed en humanare flyktingpolitik i Europa som helhet. Därför är det välkommet att den europeiska flyktingfonden har skapats och att ministerrådet överenskommit om att förlänga perioden för fonden till år 2013. Vi vill att flyktingfonden görs permanent och att fonden får större resurser.

Nödvisum

Svårigheterna för flyktingar att söka asyl i EU-länder ligger delvis i den restriktiva visumpolitiken. I dag går det inte att söka asyl från utlandet. Man kan heller inte få visum till Sverige för att söka asyl. Samtidigt är det inte tillåtet att resa till Sverige utan visum. Detta har till viss del medfört att allt fler människor på flykt ser sig hänvisade till illegala metoder som den växande organiserade flyktmugglingen utnyttjar skrupellöst.

De senaste åren har allt fler börjat diskutera möjligheten att ge beskickningar rätt att utfärda visum till skyddsbehövande antingen från sitt hemland

Fel! Okänt namn på

eller något annat närliggande land. Flera stater har redan infört olika varianter av denna möjlighet. Det finns givetvis praktiska problem med att genomföra ett system med nödvisum. Man kan tänka sig många olika varianter som samtliga har sina för- och nackdelar. Samtidigt skulle det vara ett värdefullt sätt att skapa legala vägar in i EU för dem som flyr undan förföljelse. Det är också ett sätt att underminera den marknad som i dag finns för människosmugglare. Nödvisumet ska ses som ett komplement till det vanliga sättet att söka asyl och inget annat. Vi vill utreda hur ett system med ett ”nödvisum” till asylsökande skulle kunna fungera i syfte att skapa fler legala vägar in i EU.

Stockholm den 26 oktober 2010

Andreas Carlson (KD)

Caroline Szyber (KD)